

「 paměť
národa 」

Paměť národa Moravskoslezský kraj

Nabídka putovní výstavy

Velkoformátová outdoorová výstava

„Paměť národa v Moravskoslezském kraji“

paměť národa

Moravskoslezský kraj

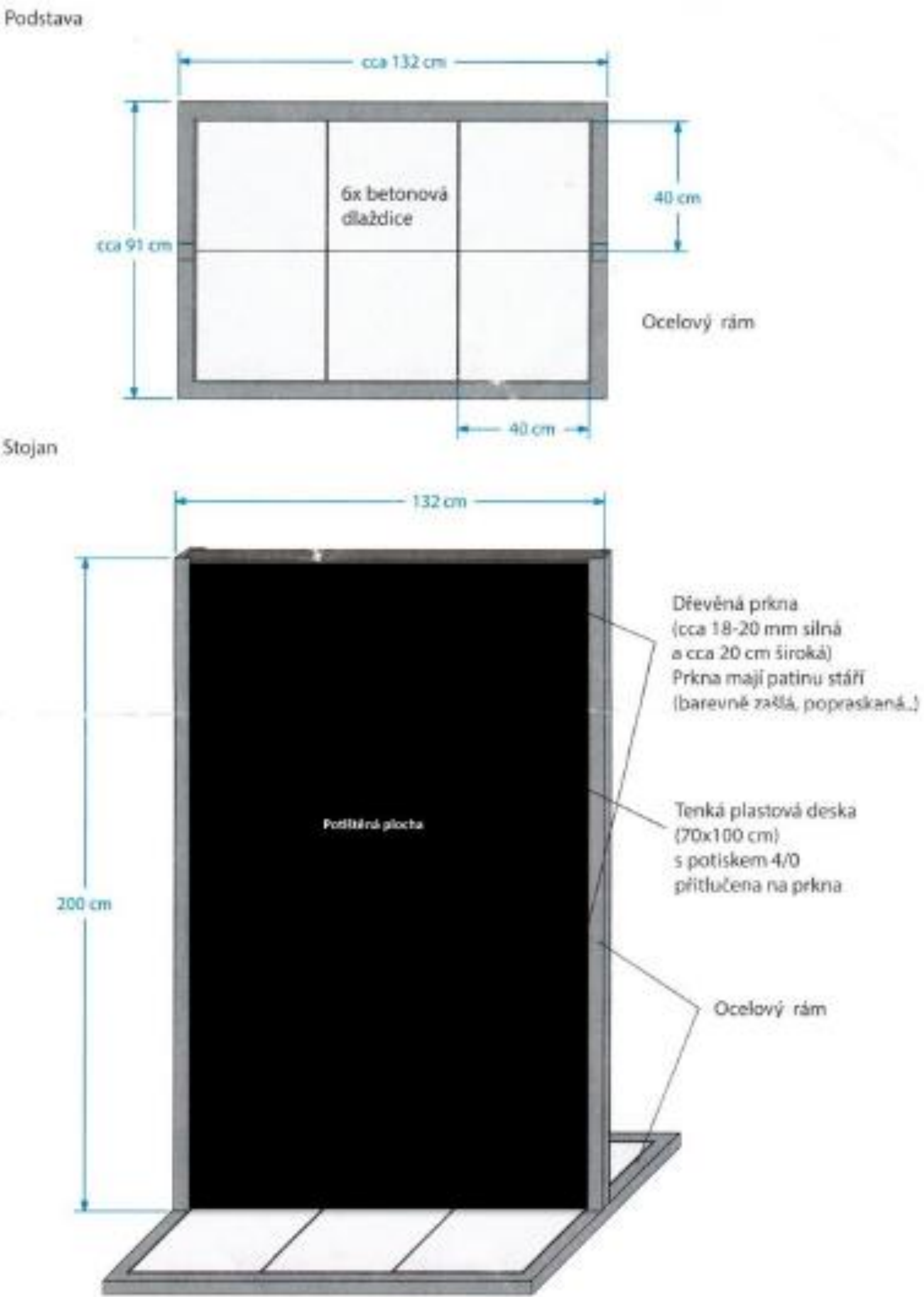
● ● ● Post Bellum

Výstava představuje **svědectví 9 pamětníků**, kteří sdíleli své příběhy s dokumentaristy Paměti národa.

Ve studiu Paměti národa v Ostravě vyprávěli **o první republice, o hrůzách holocaustu a nacistických lágrů, o násilí vůči sedlákům, o sledování, strachu a obavách. Ovšem také o silné vůli, odvaze a neutuchající naději. O víře v Boha a dobro, o lidském soucitu. Jejich svědectví zůstanou uchována v paměti Moravskoslezského kraje, naší vlasti i Evropy.**

Deset oboustranných výstavních panelů

- velkoformátová **venkovní výstava**
- **10 oboustranných panelů** : 9 pamětníků, 1 úvodní panel
- **metodické listy** pro pedagogy a **praktické listy** pro studenty SŠ
- **QR kódy** pro usnadnění vyhledání detailů o pamětnících
- materiály pro 1 až 2 vyučovací hodiny
- **městům i obcím nabízíme vernisáž a/nebo debatu pro veřejnost**, studenty a pedagogy včetně představení činnosti Paměti národa v Moravskoslezském kraji

V Pacifické a výstavě s E. Ranocha v centru Ostravy nakupovali před válkou Čechi, Slováci, Němci i Židé. „Některé zákazníky byli hodně vytrvalí.“ Pak Židé zmizeli, maso bylo na příděl, ale i tehdy chodila státní do nedávných ostravských jatek pomáhat a ozdobit.

Božena Koreňová * 1931

„Vzali nám statek i kus života. Naši rodině způsobili strašné příkoří, smutek a nepohodu.“

První den bombardování v dubnu 1945 přešla il v lesku, kam odvedli i koně. „Vyděšená zvířata hromě vyváděla.“ Druhý den se ukrývali ve sklepě. Bratři přešli, Bártovi přežili, ale statek byl poškozen střelbou a ohněm. Po válce vše opravili, postavili stáj i garáž pro traktor. Začali znovu hospodařit.

S komunistickým převratem byl na dějích na nový život konec. „Stroje nám sebrali. Nic jsme na ně nedostali.“ Staršího bratra povolali na vojnu, stejně jako další muže, kteří na statku pracovali. Povinné odvozy úrody, mléka, vajec i zvířat byly tak vysoké, aby je Bártovi nemohli zvládnout. Na přelomu desátého roku otce Bohuš o opakovaně infarktu zemřel. Již byl sice přijat na vysokou školu, z radnice však přišel posudek, podle kterého „syn vesnického boháče“ studovat nesmí. Museli se ze statku vystěhovat, jejich hospodářství ovládlo družstvo a z Poruby se stalo ostravské sídliště.

Chcete se o paměti Boženy dozvědět více? Stačí naskenovat QR kód.

Funkcionář z rodiny Franovců Tělníku dávali, co mohli, aby Anežka dostala z hlídače. Marně. Pracovala v nemocnici a tam by se bez ní neobešla. „Byla jsem asi poslední, která prokeřovala.“ Kristovi se zaslíbila v době, kdy komunisté spouštěli teror vůči církvím a říčním.

Anežka Wilczeková – sestra Leonie * 1924

**Kontakty pro nabídku umístění výstavy,
vernisáž/debatu nebo natáčení
pamětníků:**

**Ida Šimonová
ředitelka pobočky**

Paměť národa Moravskoslezský kraj
+608 439 441
ida.simonova@postbellum.cz